

# افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۰ اگست ۲۰۲۰

## تجلیل استقلال در افغانستان مستعمره!!

۲

چهارشنبه- ۲۹ اسد ۱۳۹۹ - کابل:

-۴

\* - خلاف دوران "شاه امان الله" که یک سرباز و یا نیروی امنیتی خارجی در افغانستان وجود نداشت، فعلاً نه تنها سربازان خارجی و پایگاه های نظامی آنها در افغانستان وجود دارد و این حضور در پناه حق مصونیت از تعقیبات جزائی- قضائی که اشغالگران بر زمامداران و وطنفروش کشور قبولانده اند، استوار است به ده ها هزار نیروی استخباراتی و امنیتی مخفی و علنی خارجی دیگر نیز در افغانستان وجود دارند که هیچ نوع اطاعتی از دولت افغانستان را به رسمیت نمی شناسند و خود به مثابه "فاعل مختار" عمل کرده قوانین نافذه در افغانستان برای شان پیشیزی ارزش ندارند،

\* - زمامداران و حاکمان دولت دست نشانده، نه تنها در اداره کشور و چگونگی آن مجبور و مکلف اند تا تمام برنامه های شان را در تطابق با برنامه های اشغالگران عیار سازند، حتا در گزینش و تقرر افراد هم این نهاد های امنیتی استخباراتی اشغالگران اند که تصمیم می گیرند که در کجا و کدام شخصی در کدام مقام گماشته شود. در یک کلام دولت دست نشانده صلاحیت ندارد به خصوص در مقامات بالای اداری که به مسایل امنیتی و یا پولی رابطه دارند، فردی را بگمارند که از فلتر دفتر "سیا" مقیم کابل و نماینده های با صلاحیت آن در هوتل "سرینا" و یا همان "هوتل کابل" در قدیم، عبور ننموده باشد،

\* - اشغالگران گذشته از این که در تمام افغانستان به ده ها پایگاه و زندان مخفی و علنی دارند، از ۲۰ سال بدین سو به صورت رسمی و مطلق اختیار فضای افغانستان را در کنترل خود در آورده، به گفته وطنداران شکارچی ما، از قره قوش و مرغابی که از مرز افغانستان عبور می نماید، دالر امریکائی طلب می نمایند،

\* - به ارتباط انتقال قدرت، افتضاح و گند آن چنان بالا گرفت که یک بار وزیر خارجه وقت امریکا "جان کری" شخصاً مجبور گردید تا با زیر پای نمودن قانون اساسی دست ساخت استعمار، دو مدعی قدرت را با هم "ترکیب" نماید و بار دیگر گپ به تهدید و قطع کمکها نیز رسید،

\* - در حالی که دیروز کلاً زمامدار وقت با گرفتن ۱۸ لک روپیه سالانه، بالا ترین رقم را از استعمار دریافت می داشت، امروز به اساس نیازمندیهای بیشتر دولت دست نشانده، اشغالگران تنها در امور دفاعی سالانه پنج و نیم میلیارد دالر یعنی ۵ هزار و ۵۰۰ میلیون دالر- به روپیه در قلم نمی گنجد- جهت بقای نظام هزینه می نمایند این که در کل میزان هزینه ها چه اندازه است، مستوفی کور نیز نمی داند.

\* - اسارت و بردگی دولت دست نشانده در امور بین المللی به مراتب بیشتر از گوش به فرمانی آن در امور داخلی می باشد. مثلاً در کشوری که از ۴۰ سال بدین سو بر مبنای سیاست های اشغالگرانه قدرت های بزرگ در خون و آتش می تپد و منطقاً می باید علیه تجاوزگری و اشغال بایستد و به همان سان که از کشته شدن مردم خودش ابراز انزجار می کند، نسبت به کشته شدن مردم بیگناه سایر کشور ها نیز عمل نماید، دولت دست نشانده که از خود هیچ نوع اختیار و صلاحیتی ندارد تا بر حسب وجدان و شرافت انسانی عملکرد کشور های دور و نزدیک را مورد ارزیابی قرار داده له و یا علیه آن موضعگیری نماید، می بینیم که بر تجاوز آشکار و رهنانه عربستان سعودی و چند کشور عربی دیگر بر خلق یمن و کشتار بیدریغ آنها نه تنها صحه می گذارد، بلکه پیشنهاد کمک و همکاری می نماید، به همین اساس چنان کور شده است که نه جنایات اسرائیل را بالای خلق فلسطین می بیند و نه جنایات امپریالیسم امریکا را بالای خلق جهان به خصوص خلقهای منطقه و امریکای لاتین.

هموطنان گرامی!

من می توانم در این یادداشت این لیست را به اندازه تمام جنایات امپریالیسم امریکا و شرکاء طولانی بسازم، که جهت صرفه جوئی در وقت از آن می گذارم، اما به خود حق می دهم بیرسم:

وقتی افغانستان اعصار "امیر دوست محمدخان" الی "شاه امان الله خان" را بحق و بدرستی مستعمره می نامیم و به مبارزات آزادیخواهانه خلق ما قدسیت می بخشیم و جانبازان راه استقلال کشور و آزادی مردم را ارج می گذاریم، در حالی که وضعیت امروز به مراتب بد تر و استعمار عمیقتر ریشه دوانیده، اولاً کشور را چرا مستعمره نمی دانیم و در ثانی چرا علیه شکستادن زنجیر های اسارت استعماری به پا نمی خیزیم.

هموطنان گرامی!

یکی از برجسته ترین شاخص های ارتجاع و شخص مرتجع، فاصله بین "حرف و عمل" است. یعنی که حرفش با عملش تطابق نداشته باشد، یعنی که در حرف دم از تکریم و تقدیس استقلال و آزادی بزند مگر در عمل در خدمت استعمار و نیروهای اشغالگر قرار داشته باشد، حتا اگر جاسوس و وطنفروش وی را خطاب ننمائیم، هیچ کسی نمی تواند مانع شود تا چنان افرادی را "ارتجاع مجسم" ندانیم.

هموطنان گرامی!

وقتی قضیه چنین است، می باید همه از خود پرسیم که ما که هستیم و تا چه اندازه حق داریم از جانبازان راه آزادی و افتخار کشور یاد نمائیم. از دید من تنها آنهایی حق دارند به جانبازان گذشته افتخار نمایند که خود نیز شجاعانه در همان مسیر طی طریق می نمایند، نه آنهایی که در حرف از استقلال و مبارزات استقلال طلبانه تجلیل و تبجیل می نمایند، مگر در عمل سگ دربان امپریالیسم و محافظ منافع اشغالگران می باشند.

**مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لاینفک مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!**

**سرکها ما را می طلبد!**